

Rodzice przeciwko decyzji parlamentu RP o zmniejszeniu wydatków na edukację w zakresie języków mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego w budżecie na rok 2022

Jako rodzice dzieci uczęszczających na zajęcia z nauczania języka mniejszości, a także na zajęcia historii i kultury mniejszości, z zaskoczeniem przyjęliśmy szokującą decyzję Sejmu RP z dn. 17 grudnia 2021 r. o zmniejszeniu środków w części oświatowej subwencji ogólnej przeznaczonych na naukę języków mniejszości narodowych i etnicznych o niemal 40 mln PLN w budżecie państwa na rok 2022.

Nauczanie języków to przede wszystkim nauczanie kompetencji komunikacyjnej, co jest bardzo ważne dla wszystkich dzieci, szczególnie w świecie międzynarodowych kontaktów. Nauczanie języka mniejszości natomiast jest dodatkowo ukierunkowane na zachowanie tożsamości narodowej i językowej naszych dzieci. Daje ono możliwość zapoznania się z różnymi przekonaniami, praktykami, wydarzeniami historycznymi i tradycjami, które wywierają silny wpływ na tożsamość narodową, a także poczucie przynależności do grupy. Język kształtuje też spojrzenie na otaczającą nas rzeczywistość, dlatego nauczanie języka mniejszości wpływa na lepsze zrozumienie wizji świata innych ludzi. Dzięki tym zajęciom dzieci przygotowują się do bycia w przyszłości aktywnymi, świadomymi swojego dziedzictwa kulturalnego ludźmi. Znajomość języków wpływa na „myślenie globalne”, ale skoncentrowane lokalnie.

Nauczanie języka mniejszości wpływa bardzo pozytywnie na podejmowane aktywności dzieci i młodzieży w duchu otwartości na świat i drugiego człowieka, w duchu zrozumienia i poszanowania różnych kultur i tradycji. Otwiera więc ono dla naszych dzieci przestrzeń spotkania z drugim człowiekiem.

Uczymy się nie dla szkoły, ale dla życia! Dzięki zajęciom języka mniejszości oraz historii i kultury mniejszości nasze dzieci zdobywają nie tylko wiedzę, ale rozwijają przede wszystkim kompetencje i stają się pełnoprawną częścią społeczeństwa wielokulturowego. Lepsze rozumienie różnic kulturowych wspomaga kreatywność naszych dzieci w życiu codziennym, która przejawia się m.in. w jasnej komunikacji, w wielowymiarowym postrzeganiu rzeczywistości, a co za tym idzie, w szukaniu oryginalnych rozwiązań i w podejmowaniu decyzji ukierunkowanych na dobro wspólne.

Jako rodzice zwracamy również uwagę na kolejny problem związany z podejmowanymi przez rząd działaniami. Znaczące obniżenie środków w części oświatowej subwencji ogólnej może doprowadzić do zamykania mniejszych szkół. A to w tych szkołach nasze dzieci są mniej anonimowe i mają zapewnione indywidualne wsparcie ze strony nauczycieli. Dzieci chodzą do szkoły w środowisku, które znają i stopniowo poznają inne. Dzieci, nauczyciele takich szkół, ale też rodzice, są często inicjatorami przedsięwzięć ważnych dla wszystkich mieszkańców lokalnej społeczności, a tym samym przyczyniają się do większej integracji społecznej. Podejmowane aktywności są często czynnikiem wzmacniającym tożsamość lokalną i regionalną, ale są też otwarciem się na ludzi spoza własnej społeczności.

Podejmowane decyzje o obniżeniu środków na nauczanie języków mniejszości uderzają w dzieci i młodzież ze środowisk mniejszościowych, którym ogranicza się prawa do pielęgnowania własnej kultury i języka. Obawiamy się dziś o przyszłość naszych dzieci. Nie odbierajmy im szansy na wszechstronny rozwój w zgodzie z ich tożsamością! Nie zgadzamy się na to, aby nasze dzieci i ich przyszłość miały być „zakładnikami” wielkiej polityki i relacji polsko-niemieckich. Apelujemy do Parlamentu RP, do Rządu RP o wycofanie się z tej decyzji i o dalsze wspieranie edukacji dzieci będących obywatelami polskimi różnych narodowości i grup etnicznych.